

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudce Vadima Hlavatého a soudkyně Pavly Klusáčkové ve věci

žalobce: **Město Týnec nad Sázavou**
se sídlem K Náklí 404, Týnec nad Sázavou
zastoupený advokátem JUDr. Vladimírem Krejčíkem
se sídlem Londýnská 674/55, Praha 2

proti

žalovanému: **Generální finanční ředitelství**
se sídlem Lazarská 15/7, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 7. 2024, č. j. 25954/24/7700-60501-010198,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Obsah žaloby

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým byla zamítnuta jeho žádost ze dne 31. 10. 2023 o prominutí odvodu za porušení rozpočtové

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

kázně ve výši 909 826 Kč a 53 520 Kč a souvisejícího penále ve výši 329 935 Kč a 19 407 Kč vyměřených Finančním úřadem pro Středočeský kraj platebními výměry ze dne 11. 1. 2023, č. j. 33289/23/2100-31473-209692 a č. j. 33094/23/2100-31473-209692, a ze dne 20. 10. 2023, č. j. 4496791/23/2100-31473-209692 a č. j. 4497922/23/2100-31473-209692. Žalobce podal proti platebním výměrům vztahujícím se k odvodu za porušení rozpočtové kázně odvolání, to však bylo Odvolacím finančním ředitelstvím zamítnuto.

2. Žalobce v žalobě uvedl, že obdržel od Ministerstva životního prostředí (dále jen „MŽP“) a Státního fondu životního prostředí ČR (dále jen „SFŽP“) v rámci Operačního programu Životní prostředí ze dne 6. 8. 2012, včetně dodatků, dotaci ve výši 5 229 615,50 Kč na projekt „*Obnova veřejné zeleně v Týnci nad Sázavou*“, č. proj. CZ.1.02/6.5.00/10.06887. Při realizaci projektu bylo provedeno kácení dřevin, odstranění pařezů, ošetření stromů, výsadba dřevin a založení trávníků. Základní cíle projektu byly beze zbytku splněny.
3. Po více než osmi letech trvání projektu zahájil správce daně daňovou kontrolu, kterou prováděl cca dva roky. Následně byl žalobce dne 16. 9. 2022 vyzván, aby se k výsledkům kontroly vyjádřil ve lhůtě pouhých 15 dnů. Jelikož od realizace projektu došlo ke změnám v personálním obsazení žalobce, požádal o prodloužení lhůty do 31. 10. 2022. Lhůta byla prodloužena pouze do 18. 10. 2022. Z toho je patrná tvrdost právní úpravy a nerovné postavení účastníků.
4. Správce daně dospěl k závěru, že žalobce při realizaci projektu nedodržel několik ustanovení zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách (dále jen „ZVZ“). Za nejzávažnější označil porušení § 82 odst. 2 ZVZ tím, že uzavřením dodatků ke smlouvě o dílo byly významně změněny její podmínky oproti původnímu návrhu smlouvy obsaženému v nabídce vítězného uchazeče.
5. Vzhledem ke skutečnosti, že žalobce má na investiční akce ročně vyčleněnu částku 15 mil. Kč a odvod za porušení rozpočtové kázně činí cca 1 mil. Kč, bude žalobce nucen pozastavit plánované nutné investice. Bez poskytnutých dotací by některé projekty nebylo možné realizovat vůbec, případně by jejich realizace trvala déle, nebo by musely být upozaděny jiné projekty.
6. Žalobce měl za to, že jsou dány důvody hodné zvláštního zřetele pro prominutí odvodu za porušení rozpočtové kázně ve smyslu § 44a odst. 12 rozpočtových pravidlech ve spojení s pokynem GFŘ-D-46, k rozhodování ve věci žádostí o prominutí odvodů za porušení rozpočtové kázně a penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně, konkrétně objektivní důvody, které stojí zcela mimo sféru příjemce dotace, ve smyslu čl. III. odst. 2 citovaného pokynu.
7. Žalobce odmítl názor žalovaného, že pokud by byl projekt realizován dle původního harmonogramu prací, mohl být projekt realizován dle původního plánu již od prosince 2010 a ukončen rovněž dle harmonogramu v prosinci 2012. Není možné ihned po vydání rozhodnutí MŽP o přidělení podpory ze SFŽP zahájit zadávací řízení, nejprve je třeba se SFŽP konzultovat veškeré podklady. Pokud je SFŽP neodsouhlasí, nelze pokračovat v přípravě projektu. Konečné odsouhlasení podkladů proběhlo až v květnu 2011. Ihned poté, tj. v červnu 2011, bylo zahájeno zadávací řízení a v červenci 2011 byla podepsána smlouva o dílo. Proto bylo nutné posunout délku projektu do roku 2013.
8. Projekt bylo možné realizovat pouze v konkrétní roční době (kácení dřevin v období vegetačního klidu a další navazující kroky). Projekt byl závislý také na počasí, názorech

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

veřejnosti a byl ovlivněn i růstem keřů a stromů. Žalobce se též musel potýkat s nepříznivým počasím a hydrometeorologickými podmínkami – v roce 2013 ho postihly povodně, zároveň byl rok 2013 po povodních extrémně vlhký a poté následovaly tropické teploty a sucho. Uvedené jevy ničily nově vysázené stromy a keře a komplikovaly pokračování ve výsadbě na ulici Pěší.

9. V první polovině roku 2013 také došlo k investičním akcím žalobce (obnova a výstavba chodníků) v lokalitách, kde měla probíhat obnova zeleně, což zapříčinilo její zpoždění. V některých lokalitách pak veřejnost znepokojila situace s kácením dřevin.
10. Z tohoto důvodu byl uzavřen dodatek ke smlouvě o dílo o prodloužení termínu zhotovení projektu. Dodatek byl předložen ke kontrole poskytovateli dotace, který jej schválil a k prodloužení termínu realizace neměl připomínek. Žalobce průběžně informoval poskytovatele dotace o průběhu realizace projektu a skutečnostech bránících jeho řádné realizaci. Poskytovatel následně vyhověl veškerým žádostem žalobce o úpravu podmínek poskytnutí dotace a byly také uzavřeny příslušné dodatky k dotačním titulům.
11. Nelze přisvědčit závěru žalovaného, že poskytovatel dotace nehodnotil dodržování podmínek projektu, když vyhověl žádostem žalobce a dodatky prodloužil stanovené termíny realizace projektu. Žalobce nepochybně svou povinnost dodržovat veškeré podmínky související s realizací projektu, avšak byl přesvědčen, že je to poskytovatel dotace, který by měl v první řadě kontrolovat plnění podmínek dotačních titulů.
12. Žalobce nesouhlasil s tím, že došlo k porušení § 82 odst. 2 ZVZ z důvodu modifikace smluvních podmínek, tj. změnou termínu dokončení díla a zbavení povinnosti provádět následnou péči. Dle žalobce nedošlo k podstatné změně práv a povinností vyplývajících ze smlouvy a uzavření dodatků ke smlouvě nemělo ani nemohlo mít vliv na výběr nejvhodnější nabídky.
13. Žalobce si byl vědom toho, že porušil podmínky výběrového řízení, leč úplnou realizací projektu došlo k výraznému zlepšení životního prostředí. Žalobce v souvislosti s udržením realizovaného projektu vynakládá ročně průměrně více než 1 mil. Kč. Pokud by žalobce měl hradit odvod ve výši cca 1 mil. Kč, musel by logicky omezit tuto péči anebo jiné plánované investiční výdaje.

Vyjádření žalovaného

14. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout. Souhlasil s žalobcem v tom, že byla provedena obnova veřejné zeleně, zpochybněno nebylo ani splnění příslušných indikátorů. Tato skutečnost byla považována za velmi důležitou i v řízení o odvodu za porušení rozpočtové kázně.
15. Stran námitky žalobce týkající se délky daňové kontroly žalovaný podotkl, že kontrola byla zahájena v říjnu 2020 a ukončena dne 6. 1. 2023. Byla tedy realizována zejména v době restriktivních opatření souvisejících s pandemií covid-19, pročež se nejedná o nepřiměřeně dlouhou dobu. Namítl-li žalobce, že prodloužení lhůty pro vyjádření ke kontrolnímu zjištění nebylo dostačující, žalovaný opáčil, že lhůta byla prodloužena v souladu s § 36 odst. 2 daňového řádu. Žalobce měl tuto námitku uplatnit již v rámci probíhající daňové kontroly, nebo poté v odvolacím řízení, což neučinil.
16. Námitkami žalobce směřujícími ke zdůvodnění posunu termínu ukončení realizace projektu prostřednictvím uzavřených dodatků ke smlouvě o dílo se žalovaný zabýval v bodech 10 a 11 napadeného rozhodnutí. Pokud by žalobce postupoval v souladu s harmonogramem prací, obsaženým v jeho vlastní žádosti o dotaci, mohl být projekt

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

realizován do konce roku 2012, tedy i před nepříznivými hydrometeorologickými podmínkami v roce 2013, což ostatně konstatovaly daňové orgány už v rozhodnutích o odvodu za porušení rozpočtové kázně. Rozhodnutí o přidělení dotace bylo podepsáno ministrem životního prostředí již dne 15. 6. 2010, dle názoru žalovaného žalobci nic nebránilo v započetí realizace projektu.

17. Pokud jde o povodně v létě 2013, těmi byly zasaženy pouze dvě lokality u řeky Sázavy, kde měla probíhat výsadba zeleně, ostatní lokality zasaženy nebyly. Zdržení realizace projektu, způsobené záplavami v červnu 2013, proto nemohlo být důvodem pro posunutí realizace tohoto projektu o dva roky, což dle žalovaného platí i pro nutnost vysvětlit veřejnosti nezbytnost kácení apod. Ostatně žalobce nepředložil žádné doklady prokazující souvislost mezi zdržením realizace a uváděnými událostmi. S tvrzením, že práce týkající se výsadby a údržby veřejné zeleně mohou být prováděny pouze v určitém ročním období, lze souhlasit, žalobce ovšem měl tuto okolnost vzít v úvahu při koncipování harmonogramu prací. Nebyla tudíž prokázána příčinná souvislost mezi porušením rozpočtové kázně a namítanou živelní pohromou.
18. S tezí žalobce, že s ním poskytovatel dotace uzavřel dodatky k rozhodnutí o poskytnutí dotace a ke smlouvě o poskytnutí podpory, jimiž vyhověl jeho žádostem o posun termínu realizace projektu, aniž by ho upozornil na případné porušení podmínek či zákonné úpravy, v důsledku čehož žalobce legitimně očekával, že jeho postup je správný, se žalovaný vypořádal v bodech 12, 14 a 15 napadeného rozhodnutí. V bodu 18 napadeného rozhodnutí pak žalovaný uvedl, že k porušení podmínek nedošlo následkem státem změněné, či zapříčiněné situace ve smyslu čl. III odst. 2 písm. d) pokynu GFŘ-D-46.
19. Žalovaný nesouhlasil ani s tezí žalobce, že v daném případě nedošlo k porušení § 82 odst. 2 ZVZ z důvodu uzavření dodatků ke smlouvě o dílo. Žalovaný odkázal na bod 13 napadeného rozhodnutí, v němž uvedl, že uzavřenými dodatky došlo k prodloužení skutečné doby realizace o 13 měsíců oproti původně stanovené době plnění a současně i ke zrušení povinnosti provádět následnou péči o zeleň po dobu 2 let. Pokud by takto uvedené podmínky byly obsaženy již v zadávací dokumentaci, mohly mít vliv na účast i jiných potenciálních dodavatelů.
20. Ohledně poukazu žalobce na finanční zátěž spojenou s údržbou veřejné zeleně, kterou by v případě úhrady odvodu musel omezit, žalovaný poznamenal, že upozornil žalobce na možnost požádat o rozložení úhrady odvodů a penále na splátky dle § 156 odst. 1 daňového řádu. Žalovaný u správce daně ověřil, že žalobce vyměřené částky odvodů a penále již uhradil. Lze tak dovodit, že úhrada byla v možnostech žalobce, aniž by výrazně negativně ovlivnila jeho schopnost financovat závazky vyplývající z povinností správy městských záležitostí.
21. K přiměřenosti výše odvodu žalovaný podotkl, že ta byla předmětem pravomocně skončeného nalézacího řízení. Ostatně řada námitek žalobce směřuje do nalézacího řízení, i přesto se s nimi žalovaný v napadeném rozhodnutí vypořádal.

Jednání před soudem

22. Při jednání dne 17. 2. 2025 žalobce i žalovaný setrvali na svých procesních stanoviscích, odkázali na svá písemná podání a shrnuli svou argumentaci. K dotazu soudu žalobce sdělil, že nepodal žalobu proti rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství vztahujícímu se k odvodům za porušení rozpočtové kázně a vyměření penále.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

23. Soud zamítl důkazní návrh žalobce – *Vyjádření daňového subjektu k dosavadním výsledkům kontrolního zjištění* ze dne 18. 10. 2022, neboť se vztahuje výlučně k nalézacímu řízení a k v něm řešeným právním otázkám, je tudíž mimoběžný s nyní projednávaným řízením o prominutí odvodu za porušení rozpočtové kázně a souvisejícího penále, v němž jsou podstatné zcela jiné právní otázky. Soud pak provedl žalobcem navržený důkaz – *Přehled investičních nákladů, významných oprav a přijatých dotací* ze dne 9. 9. 2024 obsahující rozpis přijatých dotací a zdrojů žalobce za jednotlivé roky 2021 až 2023.

Posouzení žaloby soudem

24. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu [§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)].
25. Po posouzení věci dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
26. Podle § 44a odst. 12 rozpočtových pravidel *Generální finanční ředitelství může z důvodů hodných zvláštního zřetele zcela nebo zčásti prominout odvod za porušení rozpočtové kázně nebo penále za prodlení s ním, s výjimkou odvodu neoprávněně použitých nebo zadržovaných peněžních prostředků podle § 44 odst. 2 písm. a) a b) nebo odvodu peněžních prostředků podle § 44 odst. 2 písm. i).*
27. Soud úvodem zdůrazňuje, že předmětem tohoto soudního řízení a jemu předcházejícího správního řízení je prominutí odvodu za porušení rozpočtové kázně a souvisejícího penále, nikoli řízení o odvodu za porušení rozpočtové kázně a vyměření penále.
28. K povaze nyní projednávané věci soud odkazuje na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 26. 4. 2018, č. j. 9 Af 15/2016-37, dle něhož „[ř]ízení, v němž žalovaný posuzuje žádosti daňových subjektů o prominutí odvodu či penále za porušení rozpočtové kázně, se co do svého předmětu zásadním způsobem liší od řízení, v němž správce daně posuzuje, zda ze strany daňového subjektu došlo k porušení rozpočtové kázně. Otázka, zda daňový subjekt porušil rozpočtovou kázeň, je pravomocně vyřešena příslušným platebním výměrem stanovícím odvod či penále za porušení rozpočtové kázně, popř. na něj navazujícím rozhodnutím odvolacího orgánu, a žalovaný se jí při rozhodování o prominutí odvodu či penále již zabývat nemusí. Jediné, co je povinen posoudit, je existence důvodů hodných zvláštního zřetele ve smyslu pokynu D-17, pro které je možné odvod či penále zcela nebo zčásti prominout.“. Také Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 7. 3. 2019, č. j. 10 Afs 65/2018-42, uvedl, že „[s]myslem rozhodnutí o prominutí penále není nabízet úvahu, která náleží již do fáze samotného vyměření odvodu, resp. penále. Institut prominutí penále proto není možné vnímat jako další opravný prostředek proti vyměřenému penále. Jedná se o rozhodnutí mimořádné povahy vydávané ve sféře volného uvážení. [...] To samozřejmě neznámá, že správní orgán rozhoduje v absolutní libovůli a nejsou mu stanoveny žádné meze. I při volném správním uvážení je totiž správní orgán omezen principy platícími v moderním právním státě, a to zejména principem legitimního očekávání, který ač nebývá v zákonných textech výslovně pojmenován, je tradičně považován za součást českého právního řádu; je ostatně odvoditelný také ze základních zásad správního řízení (srov. např. § 2 odst. 3 správního řádu). V posuzovaném případě se legitimní očekávání žadatelů bude odvíjet právě od metodického pokynu D-17, který je výrazem správní praxe. V judikatuře NSS je notorií, že prostor pro správní uvážení si správní orgán v mezích tohoto prostoru daných zákonem může strukturovat svou vlastní správní praxí, již je, vytvoří-li se, zásadně vázán; změnit ji může pouze pro futuro, z rozumných a současně ústavně konformních důvodů

a ve vztahu ke všem případům, na něž jeho kompetence při uplatnění správního uvážení dopadá.“ (obdobně srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2020, č. j. 4 Afs 110/2020-51).

29. S ohledem na výše uvedené nemají v nyní projednávané věci prostor námitky žalobce, které mohl a měl uplatnit v nalézacím řízení, v němž došlo k vyměření odvodů za porušení rozpočtové kázně a penále. Vypořádání těchto námitek nemůže mít žádný vliv na výsledek tohoto řízení, a soud se jimi proto nebude zabývat. Soudu náleží posuzovat pouze existenci důvodů hodných zvláštního zřetele ve smyslu pokynu GFR-D-46 (ten pro rozhodné období nahradil pokyn GFR-D-17) a to, zda žalovaný nepostupoval libovolně a nepřekročil meze svého správního uvážení.
30. Mezi irelevantní žalobní námitky předně náleží ty, které se týkají daňové kontroly, tedy (i) značný časový odstup daňové kontroly od realizace projektu; (ii) délka trvání daňové kontroly; (iii) procesní postup správce daně spočívající ve stanovení krátké lhůty pro vyjádření k výsledkům kontroly a v navazujícím nedostatečném prodloužení této lhůty.
31. Bezpředmětné jsou dále žalobní námitky zaměřené na zpochybnění závěrů daňových orgánů o žalobcově porušení ZVZ, tedy že projekt nemohl být realizován dle původního harmonogramu prací, neboť žalobce vyčkával na odsouhlasení podkladů od SFŽP, a že byl projekt závislý na roční době a počasí (k živelní pohromě – povodním v roce 2013 viz níže).
32. Soud dodává, že žalobcovo porušení ZVZ s ohledem na svou závažnost nespadá mezi marginální pochybení dle čl. III odst. 1 písm. c) ve spojení s odst. 4 pokynu GFR-D-46. Nadto by muselo být napraveno před podáním žádosti o prominutí, což v případě pochybení žalobce nepřichází v úvahu.
33. Stejně tak nelze ve vyčkávání na odsouhlasení podkladů od SFŽP spatřovat chybu či nesoučinnost poskytovatele dotace dle čl. III odst. 2 písm. a) a b) pokynu GFR-D-46. Žalobce jen zcela obecně tvrdil, že musel vyčkávat na odsouhlasení podkladů od SFŽP, což uvedl až v žalobě, nikoli ve své žádosti. Naopak netvrdil, že šlo ze strany poskytovatele dotace o excesivní postup, že doba odsouhlasení podkladů byla nepřiměřená okolnostem, že nemohl předvídat nutnost vyčkat na odsouhlasení podkladů apod.
34. Relevantní není ani námitka poukazující na legitimní očekávání žalobce, které v něm měl vzbudit poskytovatel dotace. Rovněž tato námitka náleží do nalézacího řízení a nebyla-li uplatněna, jdou následky k tíži žalobce. V domnělém legitimním očekávání žalobce pak nelze spatřovat státem změněnou či zapříčiněnou situaci dle čl. III odst. 2 písm. d) pokynu GFR-D-46. Nedává totiž smysl, aby důvod, pro nějž by porušení rozpočtové kázně vůbec nenastalo, mohl žalobce uplatňovat až v řízení o prominutí odvodu. Dle soudu citované ustanovení zohledňuje zejm. legislativní změny zapříčiněné státem.
35. Jedinou relevantní námitkou, kterou žalobce vznesl, tak zůstává živelní pohroma. Žalobce sice v žádosti výslovně odkázal jen na čl. III odst. 2 písm. d) pokynu GFR-D-46 (státem zapříčiněnou situaci), ovšem povodně zde zmínil. V žalobě pak odkazuje na celý odst. 2 daného článku, tedy i na jeho písm. c), které mezi objektivní důvody stojící zcela mimo sféru příjemce dotace řadí živelní nebo jinou pohromu.
36. Žalobce však ani v žádosti, ani v žalobě svůj argument živelní pohromou nerozvedl tak, aby žalovaný a nyní soud mohli posoudit, zda se skutečně jedná o důvod hodný zvláštního zřetele. Soud připomíná, že rozsah a kvalita soudního přezkumu se odvíjí od formulace

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

žalobních bodů, přičemž soud není povinen ani oprávněn na žalobní body jakkoliv usuzovat nebo je dovozovat. Lze odkázat např. na rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, Sb. NSS 2162/2011, dle něhož *„míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod - byť i vyhovující - obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta.“*.

37. Žalovaný se s poukazem na živelní pohromu vypořádal v bodech 10 a 11 napadeného rozhodnutí, a to z pohledu soudu zcela dostatečně a správně. Žalovaný uvedl, že dodržel-li by žalobce svůj původní harmonogram, pak by realizace projektu vůbec nespádala do období, v němž došlo k povodním. Zasaženy přitom byly dvě lokality u řeky Sázavy, ostatní lokality výsadby a údržby zeleně zůstaly mimo zaplavenou oblast. K povodním došlo v červnu 2013, jednalo se o krátkodobý jev a zdržení v zasažených lokalitách mohlo být nanejvýš několikátýdenní. Navíc i kdyby povodně zdůvodnily zdržení projektu, nelze jimi obhajovat fakt, že byl dodavatel zbaven povinnosti provádět následnou péči o zeleň po dobu 2 let.
38. Soud k tomu dodává, že žalobce v žalobě závěry žalovaného ničím konkrétním nerozporoval, zejm. neuvedl, po jak dlouhou dobu bránily povodně v zasažených lokalitách realizaci projektu, natož aby své tvrzení něčím dokládal. Mimoto ač soud nezpochybňuje, že živelní pohromu nelze předvídat s určitostí, tak skutečnost, že na území České republiky představují povodně nejčastější a nejničivější živelní pohromu, je nutno považovat za notorietu. Při realizaci určitého projektu u vodního toku by tedy měl zadavatel počítat i s možností povodní. Žalobce ovšem nezmínil, zda se jednalo, či nejednalo o záplavové území a o kterou jeho kategorii šlo, takže nelze usuzovat, jak dalece byla pro žalobce tato živelní pohroma nepředvídatelná.
39. Žalobce také podotkl, že *„[z]ároveň byl rok 2013 po povodních extrémně vlhký a poté následovaly tropické teploty a sucho [...]“*, z čehož není zřejmé, považuje-li také tyto skutečnosti za živelní pohromu. Leč s ohledem na nekonkrétnost tvrzení žalobce (které opět ničím nedokládá) nelze tak jako tak ani v tomto spatřovat důvod hodný zvláštního zřetele.
40. Ohledně námitek žalobce, že jsou jeho investiční projekty do značné míry závislé na dotacích a že odvod za porušení rozpočtové kázně povede k omezení péče o zeleň, popř. k omezení jiných plánovaných investičních výdajů, soud podotýká, že v žádosti žalobce pouze obecně poukazoval na svou finanční situaci a kritizoval politiku státu stran rozvoje Středočeského kraje, s čímž se žalovaný dostatečně vypořádal v bodu 19 napadeného rozhodnutí.
41. Soud nepřehlédl, že dle čl. III odst. 1 písm. b) ve spojení s odst. 3 pokynu GFŘ-D-46 je jedním z důvodů hodných zvláštního zřetele nepříznivá finanční situace fyzické osoby, pročež zvážil, zda by nebylo možné tento důvod analogicky aplikovat i na žalobce. Soud přitom dospěl k negativnímu závěru. Právnícká osoba, a zvláště územní samosprávný celek, je povinna jednat s péčí řádného hospodáře, na žalobcovo jednání a hospodaření (obezřetnost, vytváření rezerv atd.) lze tudíž oprávněně klást vyšší požadavky než na fyzickou osobu. Kromě toho se za nepříznivou finanční situaci fyzické osoby pokládá stav,

kdy je ohrožena její výživa nebo výživa na ni odkázaných osob. Předmětné odvody a penále mohou svou výší žalobce do určité míry omezit, leč evidentně se nejedná o takové částky, aby to ohrozilo jeho běžný chod.

42. Soud také odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2024, č. j. 2 Afs 58/2023, v němž byla zamítnuta žádost obce Vápenná o prominutí penále, odůvodněná tak, že „úhrada penále bude mít výrazně negativní dopad do hospodaření Obce Vápenná tím, že Obec Vápenná nebude mít dostatek finančních prostředků na plánované investiční akce, což bude mít tedy i dopad na život občanů Obce Vápenná“. Dle Nejvyššího správního soudu obec svou žádost nijak blíže nespecifikovala, pouze odkázala na informační portál MONITOR, což je jednak neurčité, jednak tento portál soustřeďuje pouze údaje o minulém stavu hospodaření. Rovněž v nyní projednávané věci žalobce sděloval údaje vztahující se k investičním nákladům v minulosti, naopak budoucí náklady na investice zmínil povšechně, takže nelze hodnotit dopad odvodů a penále na fungování žalobce.

Závěr

43. Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
44. Protože žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady v řízení nevznikly, soud ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 17. února 2025

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

Milan Tauber v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.